

Af Dennis Voss Stensgaard, sognepræst i Vester Nebel Sogn

I min tid som ungdomspræst i Esbjerg lykkedes det at starte en konfirmandklub op, som nogle af de unge også gad at komme i, efter de var blevet konfirmeret. Dette er ikke en færdig opskrift på at få succes, men blot en historie om, hvad der mislykkedes og lykkedes for os i Esbjerg.

Jeg begyndte som ungdomspræst i Esbjerg i 2011 og var der indtil 2017. I den tid var der meget, jeg prøvede af, og det meste af det var ikke nogen succes. Jeg kunne ikke kopiere noget fra de andre ungdomspræster, for målgruppen for ungdomspræsten i Esbjerg er teenagerne, altså de unge mellem 13 og 19 år. De fleste andre ungdomspræster arbejder med unge i 20'erne, og det er selvsagt en meget anden målgruppe end teenagerne.

Konfirmandprojekt

Der er først og fremmest én ting, som blev en succes, og det kan jeg ikke tage æren for. Sammen med KFUM og KFUK i Esbjerg startede jeg et konfirmandprojekt op, hvor vi med to hold konfirmander (fra 7. klasse) fra Gjesing Kirke beliggende i Esbjerg tog på overnatning to weekender, og vi havde så størstedelen af konfirmandforberedelsen på disse to weekender. Jeg havde som præst en del af undervisningen, men det meste stod de ca. ti unge-voksne frivillige for. Og det er deres fortjeneste, at weekenderne blev så gode.

Ungdomsklub

Samtidig med projektet startede jeg en ungdomsklub op i Gjesing Kirke, hvor jeg fik et godt kælderlokale med egen indgang, eget toilet og eget tekøkken – altså med masser af muligheder for en klub. Forinden havde jeg haft et par undervisningstimer i samme lokale, så konfirmanderne kendte stedet. Jeg havde også indsamlet alle konfirmandernes mobilnumre, så jeg kunne sende dem en SMS med invitation til at mødes næste onsdag aften. Og der kom ca. 15 af de 45 konfirmander. Det svingede noget i antal, men der kom altid nogen, når jeg inviterede, hvilket jeg gjorde hver anden uge. Senere blev det hver onsdag aften fra kl. 17 til kl. 21. Og sådan er det stadig her i 2018.

Efter konfirmationen sagde vi til de unge, at vi ville fortsætte projektet med to nye konfirmandhold efter sommerferien. Og at vi havde brug for frivillige til dette. Og det var der ca. ti af konfirmanderne, som gerne ville være med til. Et par af disse kom ikke i klubben, og der var et par i klubben, som ikke var frivillige. Men det viste sig faktisk, at det stort set var de samme, som var i klubben, som ville være med som frivillige.

Også uden præst

I skoleåret 2017-2018 er konfirmandprojektet blevet gennemført for tredje gang – uden mig som præst. Af forskellige grunde er der er i skrivende stund endnu ikke ansat en ny ungdomspræst. Men det er gennemført alligevel takket være de voksne frivillige og 12 frivillige tidligere konfirmander, som nu går i 8. og 9. klasse. En del af dem bruger også konfirmandklubben, som køres videre af en af de voksne frivillige. Med disse kræfter bliver det let for den næste ungdomspræst at gå ind i arbejdet.

»Det er min erfaring, at teenagere i dag savner steder, hvor de føler, der er ro og plads til dem. De skal først og fremmest føle sig trygge, og så skal de nok selv finde på noget at lave.«

Hvad jeg har lært, og hvad andre måske kan lære af:

- Den personlige relation er afgørende. Jeg har før forsøgt at starte konfirmandklub op for konfirmander, som jeg ikke selv har undervist. Det blev en dundrende fiasko. De unge gider ikke noget med en voksen, som de ikke stoler på. Og de stoler selvfølgelig ikke på en præst, de ikke kender.
- Der skal være mad. Det lyder så plat, men hygge og stemning kommer delvist af, at man spiser sammen. Det har været på utroligt lavt plan i Gjesing. De unge kan købe kopnudler, fryselasagne, popcorn og sodavand, og der er så køleskab, fryser, elkedel og mikrobølgeovn. Men det er nok.
- Der skal inviteres hele tiden. Jeg har hver eneste uge sendt SMS med invitation til alle interesserede. Gerne to gange i løbet af ugen – én SMS et par dage før og én igen på dagen. Teenagerne kan bedre forholde sig til det, de skal i dag og i morgen, end de kan tænke en uge frem i tiden.

- Der skal ikke ske for meget. Det er min erfaring, at teenagere i dag savner steder, hvor de føler, der er ro og plads til dem. De skal først og fremmest føle sig trygge, og så skal de nok selv finde på noget at lave. Hos os har vi ofte set et afsnit af en serie, vi er kommet til at snakke om. Eller også har vi bare snakket og hørt musik.

Først og fremmest må man beslutte sig for, at man vil have noget for de unge efter konfirmationen og så forsøge sig frem. Der skal sættes tid og penge af til forsøgene og så en god portion tålmodighed. Så tror jeg, man finder frem til noget, der fungerer lige præcis i ens eget sogn.